KAİNATIN EFENDİSİ HAZRETİ MUHAMMED (S.A.S.)

أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّـٰلِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُو۟لَـٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

Aziz Müminler!

Bu haftaki hutbemizin konusu âlemlere rahmet olarak gonderilen Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.s.)'dir.

Öyle bir insan ki, O, Hazreti Muhammed (s.a.s.) insanların en hayırlısı. Öyle bir peygamber ki, O, peygamberler halkasının sonuncusu ve en üstünüdür. Biz Onu ne kadar översek övelim, övmekle bitiremeyiz. Ancak sözlerimizi Onun mübarek ve güzel isimleriyle süsleriz. Çünkü Onu Kâinatın Sahibi övmüş ve O güzel Peygambere "sevgilim" demiştir Allah (c.c.). O ki, İki Cihan Güneşi, Kâinatın Efendisi, Gözlerimizin Nuru, Âlemlere Rahmet olandır. Ve insanlık gerçek medeniyeti Hazreti Muhammed (s.a.s.) sayesinde tanımış ve benimsemiştir. Ondan sonra bu istikamette gösterilen her gayret, Onun getirdiği esasları taklitten ibarettir.

Eğer beşeriyet Onu tanısaydı, Onun için mecnun olur, yollara düşerdi. Ruhları Onun yâd-i cemîli sarınca burnunun direği sızlar ve gozleri yaşlarla dolardı.

İşte kendisini çok iyi tanıyan bir sahabi Sevgili Peygamberimize gelip şöyle diyor:

"Ey Allah'ın Rasûlü! Seni kendimden, çoluk çocuğumdan daha çok seviyorum. Evimdeyken hatırlayınca sabredemiyorum, hemen seni gelip görüyorum. Benim ve senin öleceğimizi düşününce anladım ki sen cennete girdiğin zaman, peygamberlerle beraber yüce makamlara götürüleceksin. Ben ise, cennete girsem bile, zannederim seni göremeyeceğim."

Hazreti Peygamber Efendimiz bu samimî sözlere bir müddet cevap verememiş ve susup beklemişti. Ve sonra bütün Peygamber âşıklarına müjde veren en-Nisâ suresinin 69. ayet-i kerimesi nazil olmuştu: **"Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat ederse, işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddîklar, şehitler ve sâlih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır."**

Ey Müslüman Kardeşim!

Sen de bu mujdeye nail olmak istiyorsan Allah'a ve Rasûlüne ne ölçüde itaat ettiğini bir gözden geçir, zira o güzel cennete giden yol Allah'a ve Rasûlüne itaatten geçer. Bugün Onu ne kadar biliyorsak, o kadar mutluyuz; ne kadar yakından tanıyorsak o kadar huzurluyuz ve yine onun hayatına ne kadar muttali olabiliyorsak o kadar da bahtiyarız, demektir.

Aziz Cemaat!

Şimdi de Cuma günümüzü ve hutbemizi güzel Peygamberimiz (s.a.s.)'in sözleri ve örnek davranışlarıyla süsleyelim.

Kâinatin Efendisi şöyle buyurmaktadır: "Allah Teâlâ'yı en iyi tanıyanınız ve Ondan en çok korkanınız benim. Ama ben ibadet ediyorum, hanımlarımla da bulunuyorum. İstirahat ediyorum, gece ibadetini de yapıyorum. Oruç tutuyorum, yemek de yiyorum. Bu benim yolumdur. Benim yolumdan yüz çeviren ise benden degildir."

Efendimiz (s.a.s.) insanlığa her dalda örnek bir modeldir. Yediden yetmişyediye herkesi severdi, o yüzden de O en sevgili idi. Kişiliği ve niteliği her ne olursa olsun hiçbir insan Onun kadar sevilmedi. Hiçbir fânînin ölümü geride kalanları onunki kadar üzmedi. Hiçbir yaratılmış, vefatının üzerinden bu kadar uzun zaman geçmesine rağmen, bu kadar diri ve sevgili olamadı.

Maddî olarak son derece sıkıntılı geçen hicret yolculuğu bitmiş, Medine'ye girilmektedir. Medineli Müslüman kız çocukları Onu "Ay doğdu üzerimize Vedâ tepelerinden" sözleriyle karşılamaktadır. Tam önlerinden geçerken Hazreti Muhammed (s.a.s.) sorar: *"Küçük kızlar beni seviyor musunuz?"* Küçük kızlar; "Evet" der. Peygamberimiz de mutluluktan bütün yüzüne yayılan bir tebessümle şöyle karşılık verir: *"Ben de sizi çok seviyorum."*

Onun müminleri ne kadar çok sevdiğini eş-Şuarâ suresinde Rabbimiz şoyle bildiriyor:

"Andolsun, size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz Ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatli, çok merhametlidir."

Mevlâm O güzel Peygamberi hakkıyla tanımayı, Ona itaat etmeyi ve cennette bütün sevdiklerimizle beraber komşu olmayı nasip eylesin.

ХЗ. МУХАММЕД – ВОДАЧЪТ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّٰلِحِينَۚ وَحَسُنَ أُوْلَٰٓئِكَ رَفِيقٗا ﴿٦٩﴾

Скъпи братя!

Темата на днешното ми хутбе ще бъде относно изпратения като благодат на световете Хз. Мухаммед Мустафа (с.а.с.).

Хз. Мухаммед (с.а.с.) е най-добрият човек сред хората. Той е Пратеник на Аллах, последният и най-превъзходният от веригата пейгамбери. Колкото и както да го хвалим, ние не сме в състояние цялостно да го представим. Отплатата за нас ще бъде единствено споменаването на неговите благословени и прекрасни имена. Защото него го хвали Владетеля на вселената Аллах (дж. дж.), като го нарича „любим“. Той е светлина за двата свята; сияние за очите ни; благодат на световете. Именно благодарение на Хз. Мухаммед (с.а.с.) човечеството се запозна с цивилизацията. След него всяко усилие в тази насока е само повторение на основните положения, поставени от него. Ако човечеството го бе опознало цялостно, всички щяха да бъдат спечелени от него и да тръгнат по неговия път. Когато душите биват обхванати от прекрасния спомен за него, ние вдишваме неговата атмосфера и очите ни се изпълват със сълзи.

Веднъж един от приближените на Пейгамбера (с.а.с.), който прекрасно го познавал, дошъл при него и му заявил: „О, Пратенико на Аллах! Аз те обичам повече от себе си и от децата си! Ако се сетя за теб, когато съм вкъщи, незабавно идвам да те видя. Когато разбрах, че ние с теб също ще умрем и ти ще отидеш в дженнета, където ще бъдеш редом с останалите пейгамбери и с тях ще поемеш пътя към Височайшия Престол, пък аз, дори да вляза в дженнета, няма да мога да те видя“.

Тогава нашият Пейгамбер не могъл да каже нищо при тези чистосърдечни думи и замълчал. След това бил низпослан 69-и айет от сура *ен-Ниса*, който благовества всички онези, които почитат пейгамберите, повелявайки: **„Този, който почита и се подчинява на Аллах и Неговия Пратеник, ще бъде редом с благоприетите от Аллах пейгамбери, искрено вярващи, шехиди и достойни хора. Какви прекрасни другари са те!“**

Мой скъпи братко по вяра!

Ако искаш да бъдеш ощастливен от такава блага вест, преосмисли до каква степен изпълняваш повелите на Аллах и Неговия Пратеник, защото този прекрасен път, който води към дженнета, минава през подчинението на повелите на Аллах и Неговия Пратеник. И колкото по-добре го опознаем днес, толкова по-щастливи ще бъдем; колкото по-отблизо се запознаем с него, толкова по-благополучен ще бъде пътят ни и колкото по-добре сме осведомени за неговия живот, толкова по-щастливи ще бъдем.

Азиз джемаат!

Нека сега да разнообразим скъпия ни петъчен ден и нашето хутбе със словата на нашия Пейгамбер (с.а.с.) и примери от неговия живот. Слънцето на двата свята повелява следното: „Аз съм този, който най-добре познава Аллах и който най-много се страхува от Него. Но аз изпълнявам не само ибадетите си, но се събирам и със съпругите си. Почивам си, а така също изпълнявам нощните си ибадети. Спазвам оруча, но и се храня. Това е моят път. А този, който се отвърне от моя път, не е с мен“.

Той е пример за човечеството във всяко отношение. Той обичаше всички без значение на възрастта, защото бе любим на всички. Каквито и качества да е притежавал, каквато и личност да е бил, никой не е обичан като него. Смъртта на никой обикновен човек не е предизвикала толкова скръб сред останалите. Нито едно същество не е толкова живо и скъпо за хората, въпреки че е минало толкова дълго време оттогава.

...В миналото бе останало пълното с изпитания пътуване по пътищата на хиджрета и предстоеше да се влезе в Медина. Малките момиченца от града го посрещнали с песента: „Изгря месечината пълна за нас от върховете на Веда“. Тъкмо когато минавал покрай тях, Хз. Мухаммед (с.а.с.) ги попитал: *„Деца, обичате ли ме?“* „Да!“, отвърнали в един глас те. Тогава нашият Пейгамбер им отговорил с усмивка, озарила цялото му лице от щастие: *„И аз ви обичам много!“*

А колко много той е обичал вярващите, узнаваме от следните слова на нашия Създател, отразени в сура *еш-Шуара:* **„Заклевам се, че ви е изпратен измежду вас самите такъв Пейгамбер, който тежко би могъл да преживее вашите притеснения. Той е влюбен във вас, изключително милостив и състрадателен към вярващите“.**

Нека Всевишния Аллах да ни дари с възможността да опознаем най-добре нашия прекрасен Пейгамбер, да се подчиняваме на повелите му и да бъдем заедно с всичките си любимци в дженнета.

İLİM VE ÂLİMİN DEĞERİ

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Allah'ın bütün insanlara hidayet rehberi olarak gönderdiği Kur'an-ı Kerim'in ilk emri, **'oku!'** olmuştur. Bunun için İslam dini Asr-ı saadetten günümüze kadar ilme, okumaya, bilgiye ve âlime büyük önem vermiştir. Bu öneme binaen yüce Rabbimiz, kur'an'ın ilk ayetinde: **"Yaratan Rabb'inin adıyla oku. O insanı alak'tan yarattı. Oku senin Rabbin en cömert olandır. O kalemle yazmayı öğretendir. İnsana bilmediğini öğretendir"**[1] buyurmuştur. Daha birçok ayeti kerimede yüce Allah, ilme değer vermiş ve âlimleri övmüştür. **"Sakın cahillerden olma"**[2] **"Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak akıl sahipleri hakkıyla düşünür."**[3] **"Allah içinizden iman edenlerle, ilme nail olanların derecelerini yükseltir."**[4] **"Allah'a karşı, kulları içinden ancak âlim olanlar derin saygı duyarlar"**[5] buyurmaktadır.

Değerli Müminler!

Peygamber efendimiz (s.a.v): **"Âlimler peygamberlerin varisleridirler"**[6] buyurarak, âlimleri kendisine vekil olarak tayin etmiştir. Çünkü ilim, imanın direği ve ibadetlerin özüdür. İlim, yüce Yaratanı tanımanın ve onun yüce kudretini görmenin delilidir. İlim, yücelmenin, büyük mertebelere nail olmanın ve Peygamberlere varis olmanın yoludur. İlim, gerek Allah katında ve gerekse insanlar nazarında, derin bir değer ve kıymete mazhar olmanın mükâfatıdır.

Kıymetli Kardeşlerim!

İnsanların bu dünyada göstermiş oldukları gayret ve çabaları, iki cihanda huzur ve mutluluğa erişebilmek içindir. İşte, bu amaca ulaşanlar; hiç şüphesiz okumaya, ilme ve âlime değer verenler olmuştur. Çünkü ilmin, eğitimin ve öğretimin, âlimin değerinin olmadığı bir yerde, huzurdan ve gelişmeden bahsedilemez. Bu gün toplumumuzun işlediği kötülüklerin kaynağında maalesef bilgisizlik ve cehalet vardır. Bilinmelidir ki bir toplumun huzur ve güveni; ilimden, bilgiden eğitimden ve âlime verilen değerden geçer.

Bir milleti yücelten ve çağlara hâkim kılan, ilimdir. Fertlerini okumaya, öğrenmeye, ilme ve bilgiye teşvik etmeyen, ilmi araştırmalara önem vermeyen, ilim adamı yetiştirmeyen, ilme ve âlime gereken değeri vermeyen milletlerin kalkınması ve yücelmesi mümkün değildir. Karanlıklardan aydınlığa, sıkıntılardan mutluluğa çıkmanın, cehalet ve tembellikten kurtulmanın, yeryüzünde kalkınmanın, büyümenin ve söz sahibi olmanın tek yolu, ilimdir.

Değerli Kardeşlerim!

Öyleyse hep birlikte, İslam ümmeti olarak huzurlu, mutlu ve güvenli bir toplumda yaşamak istiyorsak, üzerimize düşen gayret ve çabayı gösterelim. İlme, eğitime ve okumaya değer vererek, kötülüklere ve hoş olmayan davranışlara bir son verelim. Çünkü huzur ve mutluluğun yolu ilimden geçer, bunun için özümüze dönerek, ilme ve âlime gereken değeri ve kıymeti verelim.

Hele Peygamberlerin varisleri ve vekilleri olan âlimlerimize, dinde bize önderlik ve rehberlik yapan bizleri bilgilendiren, her defasında bıkmadan usanmadan vaaz ve irşatta bulunan âlimlerimize-hocalarımıza gereken saygıyı ve kıymeti gösterelim. Yüce Allah bizleri ilimden ve âlimlerin yolundan ayırmasın. Onların feyiz ve bereketlerinden mahrum bırakmasın.

Hutbemi Peygamberimiz (s.a.v)'in bir hadis-i şerifinin meali ile bitiriyorum. **"Ya bilen ol, ya öğrenen ol, ya dinleyen ol, ya da ilmi sevenlerden biri ol. Sakın beşincisi olma helâk olursun!"**[7]

---

[1] Alak, 96/1-5
[2] Enam: 6/35
[3] Zümer 39/9
[4] Mücadele: 58/11
[5] Fatır: 35/28
[6] Keşfu'l-Hafâ, C: 2 No: 2762
[7] Fethul Kebir: 1/204

ВАЖНОСТТА НА НАУКАТА, УЧЕНИЕТО И УЧЕНИТЕ

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُوْلُوا الْأَلْبَابِ

Уважаеми мюсюлмани!

Първата заповед в Корана, който бил низпослан като напътствие за хората, е: ***„Икра!“ („Чети!“).*** Поради тази причина религията ни още от първите векове отдала особено голямо внимание на науката, учението и учените.

Обръщайки внимание върху тази тема, Аллах (с.т.) казва: „Чети [о, Мухаммад] в името на твоя Господ, Който сътвори, сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Господ е Най-щедрия, Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел“ (*Аляк, 96: 1–5*).

А в много други знамения, хвалейки учените и науката, Той повелява: **„И не бъди от невежите!“** (*Енам, 6: 35*), **„Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора“** (*ез-Зумер, 39: 9*), **„Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание“** (*Муджаделе, 58: 11*), **„Боят се от Аллах само знаещите сред Неговите раби“** (*Фатър, 35: 28*).

Уважаеми братя!

Пратеника на Аллах (с.а.с.), казвайки: **„Учените са наследници на Пейгамберите“**, упълномощил учените (да изучават и разпространяват религията) след него. Защото науката е основата и същността на вярата.

Чрез нея рабът опознава своя Създател и доказва Неговата сила.

Тя е средството, чрез което човек се издига до степента, в която се превръща в наследник на пророците, и причина мюсюлманинът да спечели доверие и стойност, както пред хората, така и пред Аллах (с.т.).

Уважаеми братя!

Всички старания и усилия, които полагаме на този свят, са с една-единствена цел, а именно: да спечелим щастието и мира, както на този свят, така и в отвъдния. Постигналите това без съмнение са тези, които са придавали стойност на науката и на учените. Защото там, където науката и учените нямат никаква стойност, там не може да се говори за развитие и щастие.

Трябва да знаем, че изворът на лошите дела, извършвани в обществото ни днес, са невежеството и незнанието. И че доверието и мирът в едно общество зависят от стойността, която то придава на науката, учението и учените.

Най-големият фактор, който доминира и възвеличава един народ, е науката. Затова напредъкът на обществата, в които не се отдава значение на науката, учението и учените, е невъзможен.

Единственият път, по който човек може да достигне до щастието, да се отърве от невежеството и мързела и да се развие, е науката.

Уважаеми братя!

Ако искаме мюсюлманската общност да живее в мир, безопасност и щастие, нека сторим това, което е по силите ни, като възвърнем нашата същност, изоставим лошите си навици и обърнем необходимото внимание на науката, учението и учените в него.

Ще завърша хутбето си с думите на любимия ни Пратеник, който казва: „**Бъди учен или ученик. Бъди слушащ или обичащ науката, но никога не бъди пети, ще си губещ**“ (*Фетх-ул Кебир*).

HAC İBADETİN ÖNEMİ

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ
فَإِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Aziz Müslümanlar!

Namaz, oruç ve zekât gibi İslamın en temel ibadetlerinden biri olan Hac ibadetinin yapılacağı günler yaklaşmaktadır.

Yukarıda zikrettiğim ayeti kerimede Allah Teala şöyle buyurmaktadır: **"Yoluna gücü yetenlerin o evi haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki, Allah yarattığı âlemlerden bağımsızdır, her bakımdan Kendine yeterlidir."** (Al-i İmran, 3: 96-97)

Kameri bir ay olan Zilhicce ayının 8 – 13. günleri arasında yapılan Hac ibadeti, kitabımız Kur'an-ı Kerim ve Resulullah Muhammed Mustafa (SA)'in sünnetine göre, seyahat emniyetine haiz bir ortamda mali gücü ve sıhhati yerinde olan Müslümanlara farzdır.

Bu mübarek ibadeti yerine getirmek üzere Hacca gitmiş ve gidecek olan kardeşlerimize kolay ve kabule mazhar bir hac yapmalarını diliyor, gidemeyenlere de, yüce Rabbimizden nasip etmesini niyaz ediyorum.

Muhterem kardeşlerim!

Hac, eşitlik ve kardeşlik ruhunun zirvede yaşandığı bir ibadettir. Makamları, mevkileri, sosyal statüleri, milliyetleri, dilleri ve renkleri çeşit çeşit olan Müslümanlar hac ortamında, aynı elbiseler içinde bulunurlar. "Arab'ın, Arab olmayana, Arab olmayanın da Arab'a hiçbir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takva ile yani gerçek dindarlık iledir." sözü Arafat meydanında Peygamber Efendimiz tarafından Veda hutbesinde insanlığa duyurulmuş ve böylece ırk ve sınıf temeline dayalı bütün anlayışlar İslâm tarafından reddedilmiştir.

Aziz kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz sallallah-u aleyhi ve sellem, *"Hac edenler ve umre yapanlar Allah'ın misafirleridir. Allah'a dua eder ve bağışlanma dilerlerse Allah onların dualarını kabul eder ve onları bağışlar."* buyurmaktadır. (İbn-i Mace)

Bu münasebetle, Hac görevini ifa edenlerin Allah katındaki değeri çok yüksektir. Ve Yüce Allah, onların samimiyetle yapacakları duaları geri çevirmez. Peygamber Efendimiz, *"Kim Allah için hac eder de kötü söz ve davranışlardan sakınır ve günahlara sapmazsa – kul hakları hariç – annesinin onu doğurduğu günkü gibi günahlardan arınmış olarak (yurduna/geri) döner."* buyurmuştur. (Buhari)

Haccını ifa eden Müslümanlar, kendilerini şirke, ahlaklı olmayan davranışlara karşı daha korunaklı hale getirmiş demektir. Bundan dolayı haccedenler, hac ibadetiyle elde ettikleri marifetullahı kaybetmemelidirler. Yalan, haksızlık, emanete hıyanet, bencillik, ahde vefasızlık, adaletsizlik, aldatma, kandırma, hileli ölçme ve tartma gibi ahlâkî olmayan tutum ve davranışlardan daima kaçınmalıdırlar.

Yüce Rabbimiz, bu yılki hac döneminde bu mübarek ibadeti yerine getiren kardeşlerimize kolaylıklar ihsan etsin ve haclarını kabul buyursun!

ВАЖНОСТТА НА ИБАДЕТА ХАДЖ

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ
فَإِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Скъпи братя!

Наближават дните, в които ще се извърши поклонението хадж, което е един от основните ибадети на исляма заедно с намаза, оруча и зекята. В айета, който прочетох по-горе, Аллах Теаля повелява: **„И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Дома – за онзи, който може да отиде, а който откаже – Аллах не се нуждае от световете“** (Ал-и Имран, 3: 97).

Ибадетът хадж, който ще се извърши между 8-ия и 13-ия ден от месец Зилхидже по лунната година, според Свещения Коран и сюннета на Мухаммед Мустафа (с.а.с.) е задължителен – фарз, за всеки мюсюлманин, който е здрав и читав, има финансови средства и сигурност по пътя.

Моля се на Всевишния Господар да приеме и улесни хаджа на всички наши братя, които са отишли или ще отидат да извършат този благословен ибадет, а на тези, които не са успели да заминат, да им отреди в най-скоро време и те да го сторят.

Уважаеми мюсюлмани!

Хаджът е ибадетът, при който най-добре се усеща духът на равенството и братството. По време на хадж мюсюлмани от различни националности, с различен социален статут, език и цвят на кожата се намират на едно и също място, облечени в еднакви дрехи. Пратеника на Аллах (с.а.с.) в прощалната си реч, която направил на Арафат, повелил: „*Нито арабинът превъзхожда този, който не е арабин, нито пък този, който не е арабин, превъзхожда арабина. Превъзходството е единствено в богобоязънта – таква*“. С тези думи той обявил на човечеството, че ислямът отхвърля всякакъв вид разделения, основани върху класови, етнически и расови различия.

Братя мюсюлмани!

Пратеника на Аллах (с.а.с.) повелява: „*Тези, които извършват хадж или умре, са гости на Аллах Теаля. Ако му се помолят и поискат прошка от Него, Той ще приеме техните молитви и ще ги опрости*“ (Ибн Мадже).

Ето затова тези, които извършват поклонението хадж, имат голяма стойност пред Аллах Теаля и ако искрено Го помолят, Той никога няма да отхвърли дуата им.

Расулюллах (с.а.с.) е казал: „*Който направи хадж единствено заради Аллах, въздържа се от злословието и лошите поведения и избягва от греховете, той ще се върне в родината си почистен от греховете така, както когато се е родил от майка си, освен правата на хората*“ (Бухари).

Мюсюлманинът, който е извършил поклонението хадж, би трябвало да бъде по-предпазлив по отношение съдружаването с Аллах и спрямо неетичните поведения. Заради това тези, които са направили хадж, не трябва да губят енергията и страхопочитанието, което са спечелили там. Те завинаги трябва да изоставят лъжата, измамата, заблудата, несправедливостта, злоупотребата с доверието на хората, егоизма, нелоялността и всички други неморални постъпки.

Молим Всемогъщия Аллах да улеснени и приеме хаджа на всички наши братя, които тази година са отишли да изпълнят този благословен ибадет. Амин.

KURBAN BAYRAMA HAZIRLIK

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكاً لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللهِ
عَلَى مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ
وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِين

Aziz ve Muhterem Müslümanlar!

Yüce dinimizin dinen zengin sayılan müslümanlardan yerine getirilmesini istediği kurban ibadeti, kelime anlamında olduğu gibi müminlerin Allah'a yakınlaşmasına vesile olan bir ibadettir.

"Biz her ümmet için, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanların üzerine Allah'ın adını ansınlar diye kurban kesmeyi meşru kıldık. İlahınız tek bir Allah'tır. Şu halde yalnız O'na teslim olun" (el-Hac, 22: 34) ayetinden anlaşıldığı şekliyle Hz Âdem'den beri uygulana gelen Kurban ibadeti, **"Rabbin için namaz kıl ve kurban kes"** (el-İhlas, 108: 2) emriyle de Müslümanlar tarafından hicretin ikinci yılında eda edilmeye başlanmıştır.

Peygamber efendimiz (a.s.) bu tarihten itibaren her yıl kurban kesmiş ve *"Âdemoğlu, kurban bayramı günlerinde Allah için kurban kesmekten daha sevimli bir iş yapmış olamaz"* (Tirmizi) sözüyle de bu ibadetin önemini vurgulamışlartır.

Değerli müminler!

İçinde pek çok hikmet ve anlamlar barındıran Kurban ibadeti; kişiye, gerektiğinde malını ve canını Allah yolunda feda edebilme bilincini kazandırır. Bu anlamda kurban ibadeti eda edilirken Kur'an'da geçen Hz. İsmail'in kıssası hatırlanmalı, Hz İbrahim'in sevdiği evladını Allah için feda edişi, Hz İsmail'in Allah'ın emrine teslimiyeti tekrar zihinlerde canlandırılmalıdır. Kurban ibadeti ayrıca kişiye servetini başkalarıyla paylaşabilme ahlâkını kazandırır; onu cimrilik hastalığından, dünya malına aşırı derecede düşkünlükten kurtarır. Kurban sadece kanın akıtılması, etinin dağıtılıp yenilmesi anlamına gelmemektedir. Kurban ferdin Yaratanına karşı duyduğu takvanın işaretidir. Nitekim Yüce Rabbimiz bunu Kur'an-ı Kerim de şöyle hatırlatmaktadır.

"Unutmayın ki onların ne etleri Allah'a ulaşır ne de kanları. Lakin ona ulaşan yalnızca sizin takvanızdır" (el-Hac, 22: 37)

Kıymetli Müslümanlar!

Akıllı, buluğa ermiş, yolcu olmayan ve belirli bir mali güce sahip olan her Müslüman kurban kesmekle yükümlüdür.

Kurban ibadeti, kurbanlık bir hayvanın, kurban bayramı günlerinde usulüne uygun olarak bizzat kişinin kendisinin kesmesi veya vekâleten başkasına kestirmesi ile yerine getirilir. Kesim olmaksızın kurbanlık hayvanının bedelinin fakire verilmesiyle bu ibadet yerine getirilmiş olmaz.

Koyun, keçi, sığır ve deve, dinen kurban olarak kesilmesi kabul edilmiş hayvan türleridir. Küçükbaş hayvanları tek kişi kesebilirken, büyük baş hayvanlar yedi kişiye kadar ortaklaşa kesilebilir. Kurbanın etinden kurbanın sahibi, ev halkı ve misafirleri yiyebileceği gibi etin bir kısmını veya tamamını fakirlere de verebilir. Kurban sahibi, kurbanın derisi, yünü ve sakatatını kesim ücreti olarak veremez, lakin kesene etinden kurban olarak verebilir.

Mevlamızdan şimdiden keseceğimiz kurbanları kabul buyurup, bizleri cenneti ile mükafatlandırmasını niyaz ediyorum… (Amin)

ПОДГОТОВКА ЗА КУРБАН БАЙРАМ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكاً لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللهِ عَلَى مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ

Уважаеми мюсюлмани!

Ибадетът курбан, който нашата свята религия изисква да бъде изпълнен от всички приети за богати мюсюлмани, е ибадет, който – както проличава от наименованието му – е средство за приближаване на вярващите до Аллах (с.т.).

Както се разбира и от айета: **„И за всяка общност отредихме жертвоприношение, за да споменават името на Аллах над животно от добитъка, който Той им е дал. Вашият Бог е единственият Бог. Затова единствено на Него се отдайте! И благовествай смирените...“** (сура Хадж, 22: 34) Курбанът е ибадет, чиято практика започва още от Адем (а.с.), а със заповедта „…отслужвай молитвата към своя Господар и [жертвено животно] коли!“ през втората година по хиджра започва да се изпълнява и от мюсюлманите.

Оттогава насетне Пратеника на Аллах (с.а.с.) всяка година е колил курбан и наблягал върху важността на този ибадет със следните думи: *„Няма нещо по-обичано, което може да извърши Адемовият син през дните на Курбан байрама, от това да заколи курбан в името на Аллах (с.т.)“* (Тирмизи).

Скъпи братя!

Ибадетът курбан, който съчетава в себе си много смисъл и мъдрост, довежда до съзнанието на индивида, че при необходимост той би трябвало да даде дори и най-ценното нещо, което притежава, в името на Аллах (с.т.).

От тази гледна точка, когато се изпълнява този ибадет, трябва да се припомня и възражда историята, разказваща се в Свещения Коран за Ибрахим (а.с.), който пожертвал най-обичания си син в името на Аллах, и сина му Исмаил, който се предал в ръцете му, подчинявайки се на заповедта, дошла от Всемогъщия Аллах.

Освен всичко това, чрез ибадета курбан човек печели морал, който го подтиква и учи да поделя имането си с останалите; спасява го от скъперничеството и прекомерната обич към земното богатство.

Курбанът не означава само проливане на кръв, раздаване и консумиране на месо, а в същото време е и признак за богобоязънта – таква, която рабът изпитва към своя Създател. Тъй като в Свещения Коран Всемогъщия Аллах повелява: **„Не тяхното месо, не тяхната кръв ще стигне до Аллах, а вашата набожност ще стигне до Него. Така Той ви ги е подчинил, за да възвеличавате Аллах, че ви е напътил. И възрадвай благодетелните!“** (сура Хадж, 22: 37).

Уважаеми братя!

Всеки мюсюлманин, който е пълнолетен, не е пътник и има определени средства и възможности, е задължен да коли курбан.

Изпълнението на този ибадет се осъществява със закупуването на жертвено животно и неговото принасяне в курбан от страна на собственика или негов пълномощник, съобразно правилата, в определените курбански дни. Без коленето на жертвено животно и с раздаването на неговата стойност на бедните не се осъществява курбанският ибадет. В курбан може да се принесе всяко животно, което е прието от религията за курбан, като овца, коза, крава и камила. Малките животни, т.е. овцата и козата, се колят само за един човек, а големите могат да се заколят за групи, достигащи до седем души. От месото на курбана както може да ядат собственикът, семейството и гостите му, така и части от него или целият курбан може да бъде раздаден на бедните. Не е позволено собственикът да дава кожата, вълната или други части от курбана като възнаграждение на колещия, но може да му даде част от месото като курбан.

Молим се на Аллах Теаля още отсега да приеме нашите курбани и ни награди с дженнет. Амин.